

СТАНОВИЩЕ

От: доц. д-р Захари Емилов Торманов от ЮФ на УНСС, научна специалност „Гражданско и семейно право”

До: Научното жури по конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент” по научна специалност „Гражданско и семейно право”, научно направление 3.6. „Право” в БСУ

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ,

Представям на Вашето внимание Становище относно конкурса, обявен за нуждите на ЦЮН, Юридически факултет на БСУ, съгласно обява, публикувана в ДВ, бр. 62 от 01.08.2017 г. Конкурсът е обявен за академичната длъжност „доцент” по научна специалност „Гражданско и семейно право”, научно направление 3.6. „Право”.

Информация за кандидата в конкурса

Единствен кандидат в конкурса е гл. ас. д-р Красимир Стоянов Коев от ЮФ на БСУ.

Кандидатът Красимир Стоянов Коев е завършил специалност „Право” в ЮФ на СУ "Св. Климент Охридски" през 1990 г.

През 1993 г. е вписан като адвокат в Адвокатска колегия – гр. Бургас, като и по настоящем упражнява адвокатска дейност. От 2000 г. до сега е старши съдружник в Адвокатска кантора „НюЛекс“, гр. Бургас.

През периода 2012-2015 г. кандидатът е докторант на самостоятелна подготовка в ЮЗУ „Неофит Рилски“. Защишава научната и образователна степен доктор по „Гражданско и семейно право“ с дисертация на тема "Заместване в дълг".

От 01.09.1993 г. до сега последователно е заемал академичните длъжности асистент, старши асистент и главен асистент в Бургаския свободен университет. Главен асистент е от 2011 г. В това си качество води семинарни занятия по дисциплините: Облигационно право; Търговско право; Основи на Гражданското право.

Видно е от горната справка, че кандидатът има значителен практически опит в правоприлагането, както и в преподаването на юридически дисциплини. Налице е съвпадение между областта на научните му изследвания и областите, в които практикува и води семинарни занятия.

Изпълнение на изискванията за заемане на академичната длъжност

Гл. ас. д-р Красимир Стоянов Коев покрива изцяло изискванията на Закона за развитие на академичния състав, правилника по прилагането му, както и на вътрешните правила на БСУ за заемане на академичната длъжност „доцент“, за която кандидатства. Кандидатът има нужния преподавателски опит и е защитил научната и образователна степен доктор по право.

Оценка на учебно-преподавателската дейност на кандидата

Кандидатът гл. ас. д-р Красимир Стоянов Коев има над 24 години трудов стаж като преподавател в БСУ, като над 6 години като „главен асистент“. Водил е упражнения по Облигационно право, Търговско право, Основи на гражданското право. Изнасял е лекционни курсове по дисциплините: Облигационно право, Търговско право, Гражданско право – обща част.

Огромният преподавателски опит на кандидата, наред с научноизследователската му дейност, дават основания да определим кандидата като добре подготвен и опитен преподавател, който пълноценно може да извършва преподавателската дейност, свързана с академичната длъжност „доцент“, за която кандидатства.

Кратка характеристика на представените научни трудове/публикации

Основният изследователски труд, с който се кандидатства в конкурса е монографията „Договорът за факторинг“, С., Сиби, 2017 г. В тази монография цялостно и систематично се изследва новият за българското право прилагане договор за

факторинг. Този интересен и специфичен договор в последните години ускорено навлиза в стопанските отношения и това налага и дава основание за научния му анализ.

Монографията се състои от 280 страници и включва увод, изложение, разделено на три глави, и библиография. Цитираната литература обхваща 116 заглавия на български език и 50 заглавия на немски, английски и руски език. В изложението са направени и 484 бележки под линия.

В Глава първа е разгледано възникването и развитието на договора за факторинг в Европа и в САЩ. Посочени са проявленията му в България, както и оскъдната правна уредба, заключаваща се основно в споменаването му в два закона. Направен е опит за дефиниция на договора, като са посочени основните черти на същинския факторинг. Подробно са разгледани видовете факторинг според различни класификационни критерии, така както са познати в международната търговска практика. Изведени са съществените условия на договора с оглед трите функции, които изпълнява, а именно: 1. функция за кредитиране; 2. функция за обслужване и 3. функция за поемане на кредитния риск (клаузата *del credere*).

В параграф пети са разгледани правните характеристики на договора за факторинг, а в параграф шести са направени отграничения от сходни правни фигури.

Глава втора е посветена на сключването и действието на Договора за факторинг. Отделено е значително място на вземанията и прехвърлянето както на съществуващи вземания, така и на вземания, които се очаква да възникнат в бъдеще вследствие на дейността на доставчика. Разгледани са различни правни конструкции по сключването и определянето на съдържанието на Договора за факторинг. В параграф четвърти е направен анализ на страните по договора и основно на особените изисквания на закона към фактора. Анализирани са и правното положение на купувача, като трето лице за договора – длъжник по прехвърляните вземания.

Глава трета е озаглавена „Някои особености във връзка с действието на договора“. Може да се поспори доколко е подходящо и точно заглавието на главата предвид, че се анализират въпроси във връзка с прекратяването на договора и отговорността на доставчика. В последния параграф четвърти е разгледано действието на договора във връзка със съобщаването за прехвърлянето на вземанията на купувача-длъжник.

Освен посочената по-горе монография са представени и 5 статии и доклади от конференции, които обхващат предимно проблематиката, разглеждана в монографията, а един от докладите е посветен на особеностите при изпълнение на сложни договори с трайно изпълнение.

Препоръчително е кандидатът, предвид дългогодишния му преподавателски опит, да насочи усилията си и към написване и издаване на учебна литература, с която би подпомогнал процеса на обучение на студентите.

Оценка на научните и научно-приложните резултати

В представените от кандидата материали за участие в конкурса и основно в монографията „Договорът за факторинг” е направен систематичен и задълбочен анализ на изследваната проблематика. Въз основа на анализа аргументирано са изложени и обосновани изводите на кандидата по разглежданите въпроси. Кандидатът коректно се позовава и използва предходните научни достижения в правната литература и демонстрира задълбочена теоретична подготовка. В изследването са налице научни и научно-приложни приноси, които са от значение за развитието на правната наука и ще подпомогнат правоприлагането. Основните научни и научно-приложни приноси са изведени в монографията на кандидата „Договорът за факторинг”, като могат да се открият по моя преценка следните:

1. В монографията е представено цялостно и систематично изследване на Договора за факторинг, като сравнително нова, но все повече навлизаща в търговската практика форма за специфично финансиране на търговската дейност.

2. Систематизиране и подчертаване на спецификите на различните познати в международната практика видове факторинг. Изясняване на особеностите на различните видове факторинг с оглед на българското право и анализ на специфичните проблеми, до които може да доведе използването им в българското правоприлагане.

3. Анализ на договорната суброгация и допустимостта ѝ по действащото право с оглед възможното ѝ използване като прехвърлителен способ при Договора за факторинг (с. 84 и сл.).

4. Изясняване на правната същност на клаузата *del credere* в контекста на Договора за факторинг (с. 100 и сл.).

5. Съпоставката и отграничаването на Договора за факторинг от Договора за финансово обезпечение (с. 129 и сл.).

6. Сравнението на Договора за факторинг с Договора за банков кредит и направеният извод, че правоотношенията, които възникват между фактора и доставчика не са от типа на заемните и спрямо тях не могат да се прилагат по аналогия правилата за Договора за банков кредит.

7. Сравнението на Договора за факторинг с Договора за форфетинг.

8. Аргументирането на действителността на уговорката в Договора за факторинг за прехвърляне на бъдещи вземания на доставчика.

Изброяването на приносните моменти в работата не е изчерпателно. Авторът е обосновал и някои предложения *de lege ferenda*.

Критични бележки и препоръки

Към изложеното в монографията могат да се направят и някои критични бележки, които като цяло представляват по-скоро препоръки с оглед подобряването ѝ, като например:

Смятам за не особено подходящо и точно използването на понятието „дебиторска задължнялост“. В предложението *de lege ferenda* за легално определение на договора за факторинг (с. 22) се казва, че доставчикът прехвърля „цялата си дебиторска задължнялост“. Езиково погледнато излиза, че задължнялостта е на доставчика, а всъщност се имат предвид неговите вземания към купувачите на стоки и услуги, продадени на кредит. В юридическата литература понятието „дебиторска задължнялост“ не се използва, но дори да го приемем, то следва да се назовава като „дебиторска задължнялост“ към доставчика, а не че е негова („си“) задължнялост.

Неточно е и твърдението на с. 132, че Договорът за финансово обезпечение „по принцип е едностранна сделка“. Вероятно авторът е имал предвид, че ДФО е едностранен договор.

Направените критични бележки имат по-скоро редакционен характер и не се отразяват върху научната стойност на представената монография. От нея и от останалите научни разработки на кандидата може да се направи изводът, че той

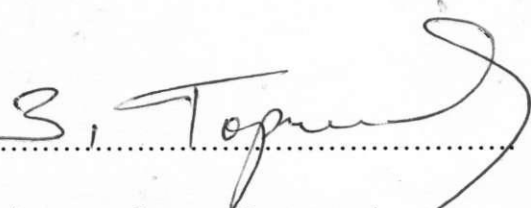
притежава задълбочена теоретична подготовка в областта на частното право и е способен да извършва качествени научни изследвания и да формира добре аргументирани изводи от тях.

Заклучение

Изложеното по-горе относно научно-изследователската и учебно-преподавателската работа на гл. ас. д-р Красимир Стоянов Коев ми дава основание да дам положителна оценка за кандидата. Предлагам на научното жури да вземе решение, с което да предложи избора на гл. ас. д-р Красимир Стоянов Коев за „доцент“ на БСУ по професионално направление 3.6. „Право“, научна специалност „Гражданско и семейно право“.

19.12.2017 г.

подпис:

/доц. д-р Захари Горманов/